

Focus

Για ποτά ή για λουτρά; Δύο νέες προκλήσεις του Φεστιβάλ Αθηνών

Από [Iliana Dimadi](#) - 20/06/2017

Μετά το «Greek Freak», το ροκ αντάρτικο του Σίμου Κακάλα στο Ολύμπια, το Φεστιβάλ Αθηνών δίνει τη σκυτάλη του πειραματισμού σε δύο ακόμη άξιους εκπροσώπους του, προσφάτως βραβευθέντες στα *Queer Theatre Awards* και ικανούς να κάνουν την Πειραιώς 260... αγνώριστη.

«Ο θρύλος του αγίου Κάρτακ και το μικρό λουλούδι»

ΤΟ ΕΡΓΟ

Ο Ευθύμης Φιλίππου, ο διακεκριμένος διεθνώς συν-σεναριογράφος των ταινιών του Γιώργου Λάνθιμου («Κυνόδοντας», «Άλπεις», «Αστακός»), λίγο μετά τη βράβειυσή του στις Κάνες, διασκευάζει ένα διήγημα του εβραϊκής καταγωγής Αυστριακού Γιόζεφ Ροτ (1894-1939). Για την ακρίβεια, το –περί αλκοολισμού και αγιοσύνης– κύκνιο άσμα του σπουδαίου αυτού συγγραφέα και αθεράπευτου πότη.

Ο «ΑΡΧΗΓΟΣ»

Με μόλις τρεις αλλά πολύ ενδιαφέρουσες σκηνοθεσίες εναλλακτικού ύφους στο βιογραφικό της, η Μαρία Πανουργιά σκηνοθετεί για πρώτη φορά στο φεστιβάλ, λίγο μετά τη συμμετοχή της ως ηθοποιού στην πιο queer παράσταση της χρονιάς (1ο βραβείο στα Queer Theatre Award), τα «Αμάραντα».

Ο ΘΙΑΣΟΣ

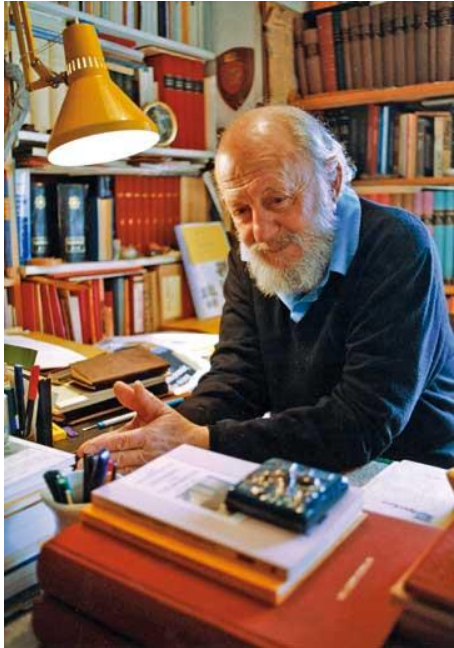
Οι Κωνσταντίνος Αβαρικιώτης, Φιντέλ Ταλαμπούκας, Δομνίκη Μητροπούλου και Σοφία Ίτο παίζουν δέκα ρόλους και μια πενταμελής γυναικεία χορωδία τους συνοδεύει σε μια παράσταση που στήνεται, όπως λένε, «ως παραμύθι μέσα σε μια εφήμερη κατασκευή, με έναν τύπο προσκολλημένο σε μian “αιώνια” καθημερινότητα να διασταυρώνεται με ένα “θαύμα”» (27-29/6).

«Θερμά θαλάσσια λουτρά»

ΤΟ ΕΡΓΟ

Η ομάδα Nona Melancholia σαρκάζει τη θερινή ραστώνη, διασκευάζοντας τρία από τα παιγνιώδη διηγήματα της συλλογής «Θερμά θαλάσσια λουτρά» του Η.Χ. Παπαδημητρακόπουλου και συνδέοντάς τα με κινηματογραφικές επιτυχίες και... summer hits!

Ο «ΑΡΧΗΓΟΣ»

Κάτοχος του βραβείου σκηνοθεσίας στα πρόσφατα *Queer Theatre Awards* για την περφόρμανς-εγκώμιο στον αυνανισμό «Τα χρόνια της αθωότητας», ο σκηνοθέτης Βασίλης Νούλας ξέρει να στήνει περφόρμανς στα όρια του γελοίου και του ευφυούς, του ενοχλητικά εκνευριστικού και του λυτρωτικά εκκεντρικού, πάντα με σκοπό την αποδόμηση των κλισέ.

Ο ΘΙΑΣΟΣ

Στο παρελθόν, έχουν παίξει τα αφηνιασμένα ζόμπι (στα «Εκτοπλάσματα») και άγιους με σώβρακα και φωτόσπαθα (στις «Ωδές στον πρίγκιπα»). Τώρα μας υπόσχονται «ατμόσφαιρα θερινής αμεριμνησίας και ραστώνης, με τη μελαγχολία και το υπαρξιακό άλγος να ελλοχεύουν» (24-25/6).